

Sygn. akt IV CSK 416/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa P. K.
przeciwko [...] Spółdzielni Pracy "F." w B.
o uchylenie uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 6 lutego 2015 r., sygn. akt V ACa 912/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżając wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 6 lutego 2015 r., pozwana [...] Spółdzielnia Pracy „F.” w B. wniosła o „przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, gdyż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące właściwego zastosowania art. 193 § 1 pkt 1 ustawy Prawo Spółdzielcze w kontekście art. 52 kodeksu pracy, oraz skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c.)”.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżąca nieskutecznie powołała się na przesłankę przyjęcia skargi do rozpoznania przewidzianą w art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. Pozwana nie skonkretyzowała, na czym miałyby polegać zagadnienie prawne, które Sąd Najwyższy powinien rozstrzygnąć, ograniczając się do przedstawienia kilku ogólnych uwag na temat stosowania art. 52 kodeksu pracy w związku z art. 193 § 1 pkt 1 prawa spółdzielczego, bez przedstawienia stosownej jurydycznej argumentacji, przekonującej o tym, że w sprawie wystąpił istotny, budzący poważne wątpliwości, abstrakcyjny problem prawny, wymagający wyjaśnienia.

Niewykazana pozostała także przesłanka, o której mowa w art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c., skarżąca nie uzasadniła bowiem twierdzenia o jej wystąpieniu wymaganą argumentacją prawną, która zmierzałaby do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia jednego bądź kilku powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego

wyroku oraz podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.). Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności sprowadza się do bezskutecznego odwołania się do podstaw kasacyjnych. Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, uzasadnienie wniosku oraz podstaw skargi to dwa niezależne i samodzielne elementy konstrukcyjne skargi, które pełnią odmienne funkcje i wymagają przedstawienia odrębnej, właściwej dla każdego z nich argumentacji prawnej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52 oraz z dnia 3 grudnia 2003 r., I CK 421/03, Prok. i Pr. 2004, nr 2, poz. 38). Podstawy skargi oraz ich uzasadnienie samodzielnie służą jedynie wykazaniu, że skarga jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie, nie zaś, że zasadność ta ma oczywisty, a zatem kwalifikowany charakter.

Nieskutecznie skarżąca powołała się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c., gdyż nie przedstawiła argumentów prawnych mających przekonać, że przesłanka ta w sprawie występuje i nie wskazała nawet, które przepisy wymagałyby wykładni Sądu Najwyższego.

Nie stwierdziwszy przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.